

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20
za Nemčijo celoletno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " 12.—
za četrt leta " " 6.—
za en mesec " " 2.—

V upravljanju prejemov mesečno K 1-70

SLOVENE

Inserati:

Enostolpna petlitvrsna (72 mm):
za enkrat . . . po 15 v
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna petlitvrsna (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izvenredno med prazniki, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. Za Avstr. pošte hran. račun št. 24.797. Ogrske pošte hran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Same spletke.

Dunaj, 11. sušca.

Vladna večina ogrske zbornice je soglasno izrekla neomejeno zaupanje Khuenovi vladi in izjavila, da bo podpirala le ono vladno, ki hoče varovati pravice krone, izražene v zakonu iz l. 1888. Znana resolucija, ki bi omejila pravice krone glede na rezerviste, je torej zvođenela. Grozdje je še preklislo, grof Tisza je umaknil svojo menico, ker hoče preprečiti razpad vladne večine, zvezu z Justhovo stranko in — kar je glavna stvar — splošno in enako volilno pravico. Ali je bilo treba toliko hrupa in šuma? Skoraj devet mesecev je ogrska zbornica uganjala navadno komedijo, da je mogla oligarhija spletkariti za kulisami. Mnogo noči je grof Khuen prevozil v brzovlaku med Pešto in Dunajem in prenašal pošte, dokler se merodajni krogi niso naveličali te dolgočasne »špane«.

S tem pa ogrska kriza ni še rešena. Vladna večina se mora odločiti za brambno predlogo v celoti ali samo za provizorij. V vsakem slučaju zadene ob odpor opozicije, ki jo podpira grof Andrassy, vreden drug grofa Apponyja. Ta Andrassy je nevaren političen lisjak. Nedavno je pisal: »Eksekutivna oblast je uporabljala člen 18. iz leta 1888, da je poklicala rezerviste pod orožje, ako državni zbor ni dovolil vojaških novincev. Ogrski državni zbor pa je drugačnega mnenja in hoče to svoje pravno prepričanje izraziti v resoluciji. To je ves greh. Ogrski državni zbor noče novega zakona, nove pravice, nove moči na škodo Avstrije ali monarhije, tudi ne na škodo vladarjevih pravic, ampak hoče z resolucijo le jasneje varovati svoje ustavne pravice... Zato ne morem umeti, da so avstr. parlament in drugi krogi tako nervozni.« Poznamo že desetletja prijaznost ogrskih magnatov do Avstrije in zasluge za skupno monarhijo. Tudi leta 1867. Andrassyjev oče ni hotel »novega zakona, nove pravice«. Ko pa so tedanji spletkarji dobili mezinec, odtrgali so takoj eno roko. Ob vsaki novi nagodbi so napravili dobre kravje kupčije. Vsako leto, ko so dovoljevali vojaške novince, so si izvojevali nove koncesije »Ad maiorem Hungariae gloriam«. Za mažarsko oligarhijo velja pravilo:

»Narod je suveren, kar torej narod sklene, je zakon«. In kdo je ogrski narod? Nekaj dvanajstoric mažarskih magnatov, katerim se mora pokoriti vsaka vlada. Četudi zloglasna resolucija v formalnem oziru ni še zakon, ki ga morala tudi vlada potrditi, vendar bi bila ostro orožje v rokah ogrskega parlamenta proti kroni in avstrijskemu parlamentu.

Pa recimo, da grof Andrassy in njegovi prijatelji hočejo res mirno spravo s krono in Avstrijo, potem bi jim predlagali, da oba parlamenta prepustita vladarju pravico tudi glede na vojaške novince. Katera država pa more in hoče danes biti brez vojakov? Ustavna pravica v Avstriji, da parlament vsako leto dovoljuje vojaške novince, je le zaradi lepšega prišla v ustavo. Ako parlament ne dovoli novincev, dobi jih vlada s § 14. Torej je ta pravica le ustavna »olepšava«. V Nemčiji je združenih 26 držav, vojaške novince pa vsako leto določa cesar sam. Torej naj parlament ali delegacija dovoljuje le potrebščino za armado, morda še za desetletje število novincev, vsakoletne nabore pa naj določa vladar. Potem pa morejo Mažari skleniti še deset resolucij k § 43 in mirna Bosna!

Toda tak predlog bi Mažari odklonili »a limine«, ker bi dali iz pesti najostreše orožje za svoje spletke in intrige. Ti gospodje hočejo vladati, ukazovati in spletkariti. Taka spletkarstva je ponarejeno pismo bivšega ministra Kristoffyja na pisarno prestolonaslednikovo, ponarejena spomenica na vladarja. V isto vrsto spletkarstva in kovarstva spada prijateljstvo grofa Apponyja z angleško vlado in njenim dunajskim poslanikom.

Vse te in druge spletke pa prekaša najnovejša, ki se je izcimila v uradništvu peštanskega »Lloyda«. To glasilo mažarskih židov namreč trdi, da je sedanji vojni minister general Auffenberg leta 1905 predložil vojnemu ministrstvu spomenico, v kateri razvija načrt, po katerem naj Avstrija z armado zasede Ogrsko. To svojo gorostasno trditev opira tudi na dejstvo, da se Auffenberg upira že večkrat omenjeni resoluciji in tako vitka v ogrske razmere. Kljukci in Pavlihe še niso izumrli. Danes še objavlja »N. Fr. Pr.« izjavo tedanjega vojnega ministra barona Pitreicha, ki je ravno zaradi prevelike popustljivosti nasproti mažar-

skim zahtevam moral iti v pokoj. Ta izjava se glasi: »Senzačna trditev »P. Lloyd«, da je sedanji vojni minister Auffenberg leta 1905 izdelal in vojnemu ministrstvu predložil spomenico za okupacijo Ogrske, je popolnoma neresnična. Vitez Auffenberg je bil tedaj brigadir v Rabu. Kdor pozna službene razmere v armadi mora spoznati to bedastočo in biti prepričan, da tedanji brigadir niti misliti ni mogel na tako spomenico«.

Sicer pa bi bil Auffenberg slab vojak in še slabši vojni minister, ko bi mirno gledal sedanji boj med ogrskim parlamentom in najvišjim poveljnikom skupne armade. To je njegova dolžnost, v kolikor vprašanje ne sega na državnopravno polje. Mažari hočejo seveda na mestu vojnega ministra slavnatega moža, ki bi ga mogli vsak čas postaviti na glavo ali pa sežgati kot pustnega Kurenta.

Nagodba leta 1867. z Mažari je bila za državo največja nesreča. In iz te nesreče izvirajo vse zle posledice, ker vse mažarske stranke brez razlike teže in hlepe po personalni uniji, ki bi omogočila samostojno mažarsko državo doli do Kotora. To je mažarska državna ideja, ki jo zasledujejo z vso azijsko brutalnostjo in spletkami.

Pisma iz Pariza.

Dne 5. marca.

Sorbona. — Francosko zračno brodogojstvo.

Včeraj je bil na pariških visokih šolah začetek letnega tečaja. Iz vseh koncev in krajev znanega Quartier Latin, kjer stanuje na tisoče dijakov in kjer sem se naselil seveda tudi jaz, so hitele cele trume ukaželjnih sinov Al-mae Matris na slavno Sorbono. Jaz sem si izbral za prvo uro trgovo pravo. Bilo mi je vse precej špansko, prihodnjič bo, upam, boljše. Dvorana je bila nabito polna. Sploh se opaža pri francoskih dijakih več pridnosti kot pri nas. Posebno ugodno vpliva tudi okoliščina, da na Francoskem ni tistih grozno dolgih počitnic med letom, ki razjedajo pri nas celi visokošolski študij. Tukaj se torej predava že sedaj pridno, pri nas pa začno zopet enkrat maja in končajo sredi junija.

Sorbona je celi kompleks še precej novih poslopij, ki pokrivajo več ko 25.000 m² sveta. Poslopja so naravnost velikanska. Zidali so novo Sorbono od

leta 1890 do 1897. Največja dvorana ima prostora za 3000 poslušalcev. Staro Sorbono je ustanovil Robert de Sorbon, spovednik Ludvika Svetega v XIII. stoletju kot konvikt za uboge bogoslovce. To poslopje pa je razpadlo in na njegovem mestu je dal sezidati kardinal Richelieu v letih 1629 do 1653 novo visoko šolo, ki je postala kmalu zelo slavna. Za časa revolucije je Sorbona prenehala in leta 1808 je ustanovil Napoleon I. pariško univerzo. Sorbono poseja letno čez 17.000 dijakov iz celega sveta. K Sorboni spada tudi posebna cerkev, ki jo je dal sezidati istotako kardinal Richelieu. Posebno imponantna je mogočna kupola. Notranjost se odlikuje po svoji okusni priprosti ter hrani mramornati grob kardinala Richelieu-a.

Francozi ljubijo sport nad vse. Posebno goje z veliko vnemo vzrejo. Le od tod izvira njihov veliki patriotizem, o katerem je bilo čitati tudi v »Slovencu«, o onem velikem shodu na Sorboni za zračno brodogojstvo. Še sedaj so listi polni tega velikega francoskega patriotizma. Vsaki dan izkazujejo listi nove tisočake, neko zrakoplovno društvo je podarilo celo vojnemu ministru svoj aeroplan. In menda zato, da bi se še bolj vzbudilo zanimanje za novo podjetje, je krožil včeraj več ur neki drzen pilot visoko nad Parizom, dasi je pihal precej močen veter. Kakor velika ptica se je dvigal in zopet padal in ulice so bile polne zvedavega občinstva. Ali so to uspehi pacifistov, da dobimo k dvema vojskama še tretjo, zračno? Pričakovati je, da bodo sledile tudi druge države Francoski. Potem pač gorje, ubogi davkoplačevalci!

X X X

Dne 7. marca.

Eiffeljev stolp. — Bulonjski gozd.

Moji prvi lepi, solnčni dan v Parizu! Doma na zelenem Štajerskem je že pripekalo toplo pomladansko sonce, ko sem se poslavljaj od svojih najdražjih. Tukaj pa dež na dež in neprijetni vetrovi. Prvi dan sem se napotil trikrat iskat Sorbono, ki je bila daleč od moje hotelske in trikrat me je napadil dež nazaj. Dežnik sem pustil doma radi komodnosti, tramvajev in omnibusov pa še nisem mogel rabiti, ker nisem poznal zvez. Tako me je dež nadlegoval vse dni. Danes pa se je zasmajalo vedro pomladansko nebo v vsej svoji krasoti tudi nad Parizom. To priliko je

LISTEK.

H. Wienkiewicz:

V peščeni puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénard.

(Dalje.)

VII.

Medtem so pa kamele dirjale kot vihar ob polnem mesecu po razsvetljenem pesku. Nastopila je tiha noč. Mesec, od začetka velik kot kolo in rdeč, je pobledel in se povzpela visoko. Oddaljeni griči pustinje so se pokrili s srebrnim muslimom, ki jih je spreminjal v svetlobne prikazni. Od časa do časa se je razleglo izza skal tuintam žalostno cviljenje šakalov.

Spet je pretekla ura. Stanko je s svojimi rameni obdal Nelko in jo podpiral, hoteč tako olajšati močno suvanje brzega dirjanja. Deklica ga je izpraševala vedno bolj pogosto, zakaj tako hite in zakaj se ni videti šatorov in očetov. Stanko ji je slednjič sklenil povedati resnico, ki bi jo prej ali pozneje itak morala zvedeti.

»Nelka,« rekel je, »sleci rokavico in spusti jo na skrivaj na tla.«

»Zakaj, Stanko?«

On jo je pa stisnil k sebi in ji odvrnil z izvanredno skrbljivostjo:

»Stori, kar ti rečem.«

Nelka se je z eno roko držala Stanka in se ga je bala spustiti, toda pomogla si je na ta način, da je z zobmi začela slati rokavico, vsak prst posebej; slednjič pa, ko jo je slekla popolnoma, jo je pustila na zemljo.

»Čez nekaj časa vrzi drugo,« spregovoril je spet Stanko. »Jaz sem že vrgl svoji, toda tvoje bodo lažje zapazili, ker so svetle barve.«

Ker je pa videl, da ga deklica gleda z vprašajočim pogledom, je govoril dalje:

»Ne ustraši se, Nelka... Toda vidiš... lahko se zgodi, da ne srečava niti tvojega, niti mojega očeta... in da so naju ti grdi ljudje uropali. Toda ne boj se... ako je tako, nas bodo zasledovali. Dohite in odvzamejo naju gotovo.«

»Zato sem ti velel vreči na tla rokavice, da bi zasledovalci našli sledi. Medtem ne morem storiti nič več, toda pozneje bom že kaj našel... Gotovo bom kaj izmislil, samo ne boj se in zapuj mi...«

Toda ko je Nelka izvedela, da ne bo videla očeta in da beže nekam daleč v puščavo, se je začela tresti od straha in jokati in se je obenem pritiskala k Stanku in ga izpraševala ihteč, zakaj so ju oropali in kam ju peljejo. On jo je tešil, kakor je mogel in skoraj z istimi

besedami, kakor je njegov oče tešil gospoda Rawlisona. Rekel je, da ju bode očeta iskala in obvestila tudi vse vojaške posadke ob Nilu. Slednjič jo je še zagotovil, da naj se zgodi kar hoče, on je ne bo nikdar zapustil in jo bo vedno branil.

Toda žalost in hrepenenje po očetu je bilo v njej celo večje od strahu ter cel dolgi čas ni prenehala jokati — in tako sta hitela oba žalostna, v jasni noči, po bledem pesku puščave.

Stanku se je pa stiskalo srce, ne samo od žalosti in strahu, ampak tudi od sramote. Res, da ni on zakrivil, kar se je zgodilo, vendar se je spomnil na svojo poprejšnjo bahavost, katero je oče tako velikokrat grajal. Poprej je bil prepričan, da ga ni položaja, kjer bi si ne mogel pomagati; smatral se je za svoje vrste nezmagljivega junaka in je bil pripravljen izzivati celi svet. Sedaj je ap spoznal, da je majhen deček, s katerim zamore vsakdo storiti kar hoče — in da dirja proti svoji volji na kameli, samo radi tega, ker to kamelo poganja od zadaj napol divji Sudanec. Čutil se je strašno ponižanega, a ni vedel, kako bi se uprl. Priznati je moral sam sebi, da se boji teh ljudi in te puščave in tega, kar nju oboje z Nelko zamore zadel.

In vendar je obetal s celim srcem, ne samo nji, ampak tudi sebi, da bo

nad njo čuval in jo branil bodisi tudi s ceno svojega lastnega življenja.

Utrujena od jokanja in od blazno hitrega dirjanja, ki je trajalo že nad šest ur, je začela Nelka slednjič dremati, od časa do časa pa tudi zaspa-vati. Stanko je vedel, da kdor pade z dirjajoče kamele, se lahko takoj ubije, ter jo je privezal z vrvice, katero je našel na sedlu. Toda čez nekaj časa se mu je zdelo, da tek velblodov postaja manj uren, dasiravno so leteli sedaj po ravni in mehki pesku. V daljavi so stali beli griči, na ravnini se je pa raztezala nočna tišina, kot po navadi kraljuje v puščavi. Mesec je vedno bolj bledelel na nebu, medtem so se pa prikazali nizkostoječi, čudni rožnati oblaki, popolnoma prozorni, kakor stanki iz svetlobe. Tvorili so se ne vede iz česa in pomikali se naprej, kakor da bi jih gnali lahni veter. Stanko je videl, da bur-nusi beduinov in kamele naenkrat dobivajo rožno barvo, ko so stopili v te razsvetljene prostore, potem je pa celo karavano ognril nežen rožen blesk. Včasih so oblaki dobili višnjevkasto barvo, ki se je raztegnila tja do gričev.

Pod griči so začeli velblodi stopati še bolj počasi. Naokrog so se pokazale sedaj skale strleče iz peščenih gričev ali razmetane med peščevjem v divjem neredu. Tla so postajala kamenita. Presliš so nekaj globin, obsejanih s kame-

treba porabiti in haid na kako visoko točko, da občudujem Pariz enkrat tudi iz plitje perspektive! Takih prilik je v Parizu več. Meni najbližji je pač Eiffeljev stolp, ki ga najdem hitro s pomočjo načrta in to tem lažje, ker ga je videti daleč okoli. Postavili so ga v spomin stoletnice revolucije in v spomin na svetovno razstavo leta 1889. Stolp je visok 300 metrov, konstruiran iz samega železa. Poslužiti se lahko stopnic ali pa hidravličnih dvigal. Razdeljen pa je stolp v tri dele.

V prvem nadstropju je restavracija, gledališče, bazarji in tobakarne, v tretjem nadstropju pa sta dva salona, poštna, brzojavna in telefonična postaja in razne trgovine. Najvišje pa je meteorološki vremenska postaja in postaja za brezžični brzojav.

Stolp je postavil inženir Eiffel v letih 1887—1889 in je vobče najvišji na svetu. Tehta 7.000.000 kg, spodaj je sto metrov širok. Na vrhunec vodi v celem 1792 stopnic. Stroški so znašali 5 milijonov frankov.

Razgled s stolpa je naravnost čarovit ter obsega velikanski krog s premerom 60 km in je obenem najboljša orientacija čez to grozno morje palač. Krasno je opazovati s te višine mogočne kupole, neštene zvonike, velikanske parke. In ta živahen promet na ulicah in v samem srebru se lesketajoči Seni! Ljudje, vozovi in ladje se neznatno male in šum in ropot se sliši kakor oddaljeno, zamolklo brenčanje. Težko sem se ločil od te nebotične višine!

Toda ta krasen dan je treba porabiti in gnalo me je ven v okolico, da vidim tudi krasoto pariške okolice. In takih naravnih krasot in zgodovinskih pomenljivih krajev je okoli Pariza mnogo. Povsod najdeš krasne parke in gozdove z mogočnimi gradovi in idiličnimi vasi.

Odločil sem se za bulonjski gozd, ki spada od leta 1852. k mestu. Ta gozd je čudovita gozdna idila s samotnimi poti in krasnimi, divjeromantičnimi nasadi, kjer se zgubi nad 10.000 ljudi, ne da bi nadlegovali drug drugega. Tukaj najdemo svoje zavetje učenci, mladi, mladi, mladi, tukaj svoje rendezvouse, pestunje se sprehajajo s svojimi malčki, večina pa se zabava na velikih tratah in igriščih ter v nešteneh restavracijah. Visoka pariška aristokracija pa rešuje tukaj na samotnih prostorih z dvobojem svoje častne zadeve in tako velik je gozd, da pridejo redkokdaj ti dvoboji na svetlo.

Volilna borba v Beli Krajini.

Od merodajne strani se nam poroča iz Bele Krajine: Liberalci so se vrgli z vsemi silami na Belo Krajino. Za vsako ceno bi si radi priborili kak uspeh. Njihovo orožje je, kakor vselej, laž, obrekovanje, sleparija, očitno nasilstvo, pijančevanje in pa hinavščina. S tem čednim orožjem v roki, v ustih in v žepu so preplavili Belo Krajino in že kar v naprej razkričali, da je zanje »pridobljena«. A zadeli so ob trdno skalo neomajne, zveste, vrlo disciplinirane ljudske armade.

Zmaga Slovenske Ljudske Stranke je bila živna-

njem in podobnih izsušenim strugam reke. Tu intam so jim zaprle pot soteske, katere so morali obhoditi. Zivali so začele stopati previdneje, zibaje se kakor v plesu med suhimi in trdimi kepami, obstoječimi iz jerihonskih rož, s katerimi je peševje in skalovje bilo pokrito vsepovsod. Tu intam se je kakšen velblod izpodtaknil in poznati je bilo, da potrebujejo počitka.

Slednjič so se beduini ustavili v skriti soteski, zlezli raz sedel in pričeli razvezavati vreče. Idris in Gebhr sta jih poznavala. Začeli so oskrbovati kamele, razrahljavati opravo, odjemati popotne potrebščine in iskati ploščatih kamnov, da naredijo ogenj. Niti drevja, niti suhih živalskih odpadkov, s katerimi kurijo Arabci, ni bilo, toda Hamis, sin Hadigijev, je natrgal jerihonskih rož, jih naložil na velik kup in zažgal. Nekaj časa — med tem ko so se Sudanci pečali z velblodi, sta bila Stanko in Nelka in njena pestunja Dinah sama. Toda Dinah je bila še bolj prestrašena kakor otroka in ni mogla izpregovoriti besede. Zavila je samo Nelko v toplo, veliko ruto, sedla k nji na zemljo in začela jokaje poljubovati njeno roko. Stanko je pa vprašal Hamisa, kaj vse to pomeni, kar se je zgodilo, on se je pa samo nasmejal in mu pokazal svoje bele zobe, potem pa šel spet nabirat jerihonskih rož. Potem je vprašal Idrisa, ki mu je odgovoril edino besedo: »Boš že videl« — in mu je zažugal s prstom. Ko je slednjič zagorel ogenj z rož, ki so bolj tlele, kakor pa

prej zagotovljena. Priznati se pa mora, da je spočetka za daljestojčega — in daljestojči so vsi naši liberalci, ker ne poznajo duše našega ljudstva — izgledala stvar tako, kakor da bi utegnili priti do ožje volitve med Dermastio in Mazzeletom. Liberalci so namreč spekulirali na to, da se bodo glasovi S. L. S. cepili. Ta liberalna spekulacija se je popolnoma ponesrečila. Volilci S. L. S. bodo v četrtlet marširali složno za kandidata S. L. S., Karel Dermastio — kakor bodo marširali liberalci složno za svojega kandidata iz službe odstavljenega nekdanjega gradaškega poštarja Mazzeleta.

Kandidat S. L. S. gospod Dermastio se je na obilih volilnih shodih Belokranjem silno priljubil. Njegova moška postava, njegov moški resni nastop, njegova temeljita izobraženost in njegovo natančno poznavanje kmečkih potreb — vse to je zelo ugodno vplivalo in ustvarilo zaupljivo osebno razmerje med Belokranjci in njihovim bodočim poslancem.

Poleg tega je močno vplival odločni osebni nastop deželnega glavarja dr. Šusteršiča za kandidata S. L. S. Deželni glavar je ostro ožigosal nesramne laži in obrekovanja nasprotnikov zoper deželno gospodarstvo in dokazal ob roki uradnih števil vzorno gospodarstvo sedanega deželnega odbora, v katerem ima S. L. S. večino, v blagor dežele in kmečkega ljudstva. Sicer pa vsak otrok v Beli Krajini že lahko ve — ker vidi na lastne oči — da se je za Belo Krajino začelo delati baš šele v tistem času, ko je S. L. S. dobila večino v deželnem zboru in deželnem odboru, med tem ko se poprej skozi desetletja ni zgodilo prav nič!

Ljudje, ki so za liberalnega Mazzeleta, menda hočejo nazaj v ta nič!

Tisti, ki so za Mazzeleta, hočejo, da se Bela Krajina loči od večine deželnega zbora in deželnega odbora! Kaj bi bila posledica, če bi se jim to posrečilo? Posledica bi bila, da izgubi Bela Krajina vsak neposreden vpliv na deželno upravo in s tem izgubi vpliv na delitev deželnih podpor in prispevkov za potrebe kmečkega ljudstva. To se pravi: Tisti, ki so za Mazzeleta, hočejo Belo Krajino gnati v popolno pogubo.

To nevarnost so spoznali Belokranjci z jasnim očesom.

Res je v nekaterih občinah — zlasti semiške fare — še nekaj zapeljancev. Res je tudi, da sta dva od ljudske stranke izvoljena župana — gribeljski in otaviški — uskočila v liberalni tabor. A to bo škodovalo samo njima samima, ker se bo ljudstvo znebil njunega županstva ob prvi priliki.

Nasprotno pa je slovenska ljudska stranka silno napredovala v mnogih občinah enomaljskega pa tudi metliškega okraja. Dobila bode večino v občinah, kjer je bila pred štirim leti še v manjšini in častno manjšino v občinah, kjer pred štirim leti ni dobila nič ali le par glasov.

Pričakovati je pa, da se tudi v semiški fari mnogi zapeljanci vrnejo v zares ponosni tabor ljudske stranke.

Zaupniki S. L. S. vrlo delujejo in bodo moško vztrajali pri podrobnem delu do volitve. Zato pa tudi opravičeno pričakujejo sijajne zmage — od

plamenele, so ga obdali vsi v krogu, razven Gebhra, ki je še ostal pri velblodih in začeli so jesti dalke iz turšice in posušeno kostrunje in kozje meso. Otroka, sestrada od dolgega pota, sta tudi jedla, dasiravno so se Nelki oči zapirale od spanja. Med tem se je pa v medlem svitu ognja prikazal temnopolti Gebhr in oči so se mu bliščale, ko je dvignil kvišku dvoje majhnih belih rokavič in vprašal:

»Čegavo je to?«

»Moje,« odvrnila je z zaspanim in izmučenim glasom Nelka.

»Tvoje, ti mala kača?« siknil je Sudanc med sklenjenimi zobmi. »Toraj delaš znake na poti, da bi tvoj oče vedel, kod naj nas preganja?«

To rekši jo je udaril s korobačem, strašnim arabskim bičem, ki preseka celo velblodovo kožo. Dasiravno je bila Nelka zavita v debelo ruto, je kriknila bolečine in strahu, toda Gebhr ni imel časa, da bi jo udaril drugič, kajti Stanko je skočil v tem trenutku pokonci, udaril ga v prsi, potem pa prijel za vrat.

Zgodilo se je to tako nepričakovano, da je Sudanc padel vznak, Stanko pa na njega in oba sta se začela prevračati po tleh. Deček je bil za svoja leta izvanredno močan, toda Gebhr si je kmalu vedel pomagati. Najprej je odtrgal od svojega grla njegove dlani, potem ga je pa obrnil z obrazom k zemlji, pritisnil s pestjo za vrat in pričel udrihati s korobačem po hrbtu.

Kričanje in jokanje Nelke, ki je prišla divja za roko in ga obenem pro-

večine deželnega zbora in odbora pa pričakuje Bela Krajina, da bode potem z mogoče še večjo vneto delovala za blagor in prospeh Bele Krajine. V to Bog pomozil!

× × ×

Liberalne surovosti v Beli Krajini.

Splošna ogorčenost vlada v Beli Krajini nad surovostmi Mezeletovih priganjačev, ki so jih izvršili pod ljubljansko komando v Podzemlju, Gribljah in Semiču.

To nečuvno početje bo imelo svoje posledice. Skrbelo se bo za to, da se kaj takega ne bo nikdar več ponovilo! Toliko za danes.

DEMISIJA VOJNEGA MINISTRA.

Berolinski politični krogi sodijo, da Aufsenberga ne bodo Mažarom na ljubo žrtvovali. Cesar je pozval k sebi na četrtlet v avdienco predsednika ogrske poslaniške in magnatske zbornice. Ogrski krogi sodijo, da avdijenca ne bo položaja izpremenila. »Neues Wiener Tagblatt« poroča iz Budimpešte, da ogrska ministrska kriza ne pomenja tudi krize brambne preosnove, kakor tudi, da se ne misli sestaviti koalicijske vlada, ker so k vladarju pozvani samo politiki pristaši nagodbe leta 1867.

RUSKI VOJNI SVET V MOSKVI.

»Slowo Polskie« poroča iz Peterburga, da se je v Moskvi vršil vojni svet generalov. Dozdaj sta se vršila samo dva taka vojna sveta: ob krimski vojski leta 1853 in pred rusko-turško vojsko leta 1877. Ruski politični krogi sodijo, da je vojni svet zato sklican, ker Rusija pripravlja akcijo za prost prevoz ruskih vojnih ladij skozi Dardanele.

PREOSNOVA ČRNOGORSKE SODNE UPRAVE.

Črnogorska vlada je sklenila, da preosnuje po modernih načelih pravosodje v Črnigori. Naprosila je zato avstrijsko vlado, da naj odpošlje v Črnogoro dva jezika sposobna uradnika, ki naj izvedeta preosnovo, ki je po avstrijskih vzorcih posneta. Pravosodni minister je dovolil višjemu deželno-sodnemu svetniku Ivanu Metličiču v Zadru in drugemu državnemu pravdniku v Splitu Antonu Zlosilu, triletni dopust, da preosnujeta pravosodje v Črnigori.

LAŠKO - TURŠKA VOJSKA.

Posredovanja velevlasti.

Uradno se poroča, da so poslaniki petih nevtralnih držav laškega zunanjega ministra vsak zase obiskali in ga zaupno vprašali, kakšne pogoje bi laška vlada stavila, da bi velevlasti skupno za mir posredovale. Minister je izjavil, da si odgovor pridrži, a sodijo, da bo Italija zahtevala popolno in absolutno suvereniteto v Tripolisu. Če se to Italiji prizna, Italija prizna vse, kar bi njenim političnim koristim ne nasprotovale.

Italija grozi, da poostri vojsko.

»Lokalanzeiger« poroča iz Rima, da Italija v svojem odgovoru velevlasti ne bo premirja dovolila, marveč zahtevala, da naj Turki iz Tripolisa svoje vojaške umaknejo. Če Turki tega ne store, poostri Italija vojsko na ko-

pnem in na morju. »Neue Freie Presse« pa poroča, da Italija dejansko namerava napasti dardanelske zunanje utrdbe.

250 milijonov lir za vojsko.

Laška zbornica je včeraj laški vladji dovolila, da sme za vojsko v Tripolisu in Cerenajki najeti posojilo 250 milijonov lir.

JUANŠIKAJ PREDSEDNIK KITAJ-SKE REPUBLIKE.

V nedeljo popoldne ob 3. uri je prisegel začasni predsednik kitajske republike, Juanšikaj, na ustavo. Zviti diplomat, ki ga je Mandžu dinastija pozvala, da ji reši prestol, vlada zdaj kot predsednik kitajske države. Kitajski učenjak Kuhnmin naziva zato Juanšikaja moža z lis.čjo pametjo. Novi začasni predsednik kitajske ljudovlade je zdaj star 54 let. Ob zapirski je obeal, da hoče napredek republike pospeševati, napake absolutne monarhije odpravljati in pa na to delati, da se združi pet plemen, ki tvorijo kitajsko državo. Obljubil je, da odstopi, ko se trajni predsednik izvoli. Ob Juanšikajevi zapirski so bili pomiloščeni vsi jetniki, razen morilcev in roparjev.

REVOLUCIJA V MEHIKI.

V Mehiki ni več miru, odkar je lani 1. majnika general Diaz odstopil in prevzel vlado sedanji predsednik Madero. Položaj je tako zmeden, da je baje prejšnji predsednik Diaz sklenil vrniti se v domovino, da podpira Madero. Mehikancev Diazov sklep ni presenetil, ker znajo, da gre zdaj za neodvisnost Mehike, ki jo hočejo zasesti Združene države, ki so že v ta namen 100.000 vojakov mobilizirale. Združene države podpira mehičanski začasni predsednik vstašev Gomez. V Mehiki dela armada politiko. Kdor hoče vladati, si mora armado zagotoviti. Madero pa tega ni storil, ker se je na Zedinjene države preveč zanašal, ki so ga pa pustile na cedilu, ker ni bil nič več zanje vnet, ko je sam postal predsednik Mehike. Generali Reyes, Zapata in Orozco so se zato proti Maderu uprli. Nezadovoljni so pa Mehikanci tudi s sedanjo vladno stranko, ki jo tvorijo bogataši in veleposesniki in ki jim ni drugo mar, kakor da sebe obogate. Madero je pa izkušal ustanoviti novo ljudsko stranko, ki bi bila pravična delavcem in kmetom; rad bi se tudi približal katoliški cerkvi, upira se pa odpravi latifundij, ker je sam član veleposesniške rodbine v provinci Chihuan. Madero svojih načrtov in obljub najbrže ne bo mogel več izvesti. Vstaši, ki jih vodita brata Gomez, že gospodarijo v severni Mehiki; Vaco Gomez se je že pustil proglasiti za predsednika Mehike in o tem obvestil tudi Zedinjene države. Zanjia poročila iz Mehike slovejo:

London, 11. marca. »Newyork Herald« poroča: Sodi se, da se bo bila odločilna bitka med vstaši in vlado tekom petih dni.

London, 11. marca. Iz Indreza se poroča, da so vstaši vlomili v narodno banko in oropali 17.000 dolarjev.

London, 11. marca. Iz Mehike se poroča: Vstaši prodirajo proti glavnemu mestu. Poslaniki velevlasti so se posvetovali, kako zagotoviti varnost podanikov svojih držav. Sklenili so, da inozemce zberejo v gotovih delih mesta in jih oborože, da se bodo lahko branili, če bodo napadeni.

sila, naj Stanku »prizanes« — bi ne bilo pomoglo nič, ako ne bi bil prišel dečku nepričakovano na pomoč Idris. Bil je on starejši od Gebhra, veliko močnejši in od začetka bega iz Gharak-el-Sultani so vsi poslušali njegova povelja. Sedaj je potegnil korobač iz rok tovariša, ga vrgel daleč proč in zakričal:

»Preč, tepec!«

»Jaz ga bom tega škorpiona!« odvrnil je škripaje z zobmi Gebhr.

Toda Idris ga je med tem zagrabil na prsih, pogledal v oči in začel govoriti z groznim, dasiravno tihim glasom: »Plemenita Fatma je zapovedala, da tem otrokom ne smemo storiti ničesar hudega, ker so zanje prsišli ...«

»Bom ga!« ponovil je Gebhr.

»Jaz ti pa povem, da ne boš nad nobenega izmed nju dvignil korobača. Ako to storiš, dam ti jih za vsak udarec nazaj deset.«

In začel ga je tresti, kakor palmino vejo, potem je pa govoril dalje:

»Ta otroka sta Smainova last in ako bi katero izmed nju ne prišlo živo, sam Mahdi (Bog naj podaljša njegove dni brez konca) velel bi naju obesiti. Razumeš, tepec!«

Mahdijevo ime je naredilo na vse njegove privržence tak vtis, da je Gebhr takoj povesil glavo in ves prestrašen začel ponavljati:

»Allah akbar! — allah akbar!«

Stnko se je dvignil zasoplen in potolčen, toda zdela se mu je, da bi bil njegov oče, ako bi ga mogel videti in

slišati v tem trenutku, nanj ponosen, kajti ne samo, da je brez premišljevanja skočil pomagat Nelki, ampak tudi sedaj, ko so ga udarci z bičem žgali, kakor ogenj, ni mislil na lastne bolečine, ampak je samo tolažil deklico in jo izpraševal, če je udarec več ne boli.

Potem je pa rekel:

»Kar sem dobil, sem dobil, toda on se tebe več ne bo lotil. Ah, ako bi imel kakošno orožje.«

Deklica ga je objela z obema rokama za vrat, močila mu lici s solzami in začela zagotavljati, da je ni močno bolelo in da ne joče vsled bolečine, ampak, ker se ji on smili. Stanko je pa nato pritisnil svoja usta k njenemu ušesu in rekel šepetaje:

»Nelka, ne zato, ker je mene tolkel, ampak zato, ker je tebe udaril, prisegam mu, da mu ne pozabim.«

S tem se je končal ta dogodek. Kmalu potem sta Gebhr in Idris spravljena že med sabo razložila po tleh svoja plašča in se vlegla na nju, Hamis je kmalu potem posnemal njun zgled. Beduini so nasuli velblodom dure, potem pa zajahali dve neosedlani kameli in odšli proti Nilu. Nelka je oprla glavo ob kolena stare Dinah in zaspala. Ogenj je skoraj ugasnil in kmalu potem ni bilo slišati nič drugega, kakor hrustanje dure med zobmi velblodov. Na nebu so se prikazali majhni oblaki, ki so od časa do časa zakrili mesec, toda noč je bila jasna. Za skalami se je razlegalo žalostno cviljenje šakalov.

(Dalje.)

STAVKA OB RUHRI.

Stavka rudarjev ob Ruhri se je večeraj pričela, a splošna ni. V rudokopih pri Dortmundu je manjkalo nad 75 odstotkov rudarjev, po drugih rudnikih so pa rudarji večinoma delali. Med 170.868 rudarji jih je delalo 112.189, socialnodemokratski komandi je torej sledilo 68.679 rudarjev. Opoldne se je število stavkujočih rudarjev pomnožilo, ker so socialni demokrati odganjali od dela tiste rudarje, ki so hoteli delati. Pruska vlada je vse storila, da vzdrži red in mir. Ojačila je vojaške posadke in v Essenu koncentrirala več tisoč orožnikov. V premogokopih ob Ruhri so bile rudarske plače leta 1905. izdatno zvišane. Takrat je stavkalo 217.539 rudarjev. Vodil je stavko tajnik krščanske strokovne organizacije Effert. Razmere so se pač od takrat poslabšale, a ker so podjetniki februarja izjavili, da hočejo plače povišati, je sklenilo krščansko rudarsko strokovno društvo, ki ima ob Ruhri do 80.000 članov, da toliko časa ne proglasi stavke, dokler podjetniki ne izjavijo, kaj da store.

Šlo je pa tudi voditeljem krščanske strokovne organizacije za to, da pridobe za rudarje javno mnenje. Socialnim demokratom pa ne gre pri sedanjih stavki za korist delavcev, marveč zgolj za to, da razbijejo organizacijo krščanskih rudarjev, ker so bili ob zadnjih volitvah izvoljeni ob Ruhri trije člani krščanskih strokovnih društev Giesberts, Heckmann in Schiffer. V Essenu je bil izvoljen Giesberts s 60.000 glasovi; Heckmann, član krščanske rudarske organizacije, je porazil socialno-demokratskega voditelja Hueja in Schiffer, predsednik tekstilne zveze, ki šteje 45.000 članov, je bil z ogromno večino že v prvotni volitvi izvoljen. Tudi glavni tajnik krščanske rudarske zveze Behrens je državni poslanec. S stavko mislijo socialni demokrati poraziti krščansko strokovno organizacijo, zato bolj zabavljajo proti krščanskim delavcem, kakor proti »kapitalistom«. A tudi krščanska strokovna organizacija ne drži križem rok in prireajo neprestano shode, na katerih člani krščanske rudarske strokovne organizacije izjavljajo popolno zaupanje vodstvu svoje organizacije.

Primorske vesti.

p Zopet dva aretiranca na puljskem magistratu. V soboto zvečer je aretirala puljska policija zopet dva pristaša laško - liberalne kamore. Eden se zove Donaggio, ime drugega se pa še skriva. Ta dva sta imela posla pri šodstotni najemniški dokladi (Soldi pigioni) in sta jo najbrže oddajala drugam, samo ne v tiste namene, za katere jo je občina pobirala.

p Tržaški magistrat in slovenski jezik. Tržaško namestništvo je mestnemu magistratu v Trstu ukazalo, da mora tudi slovenske vloge reševati, sklicuje se pri tem odloku na to, da je slovenščina uradni deželni jezik in da pomeni odklanjanje slovenskih ulog kršitev člena 19 državnega osnovnega zakona.

p Lep vzgled. Ko je došel pretečeni teden prestolonaslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand s svojo soprogo vojvodinjo Hohenberg in otroci na otok Brioni, jih je peljala prva pot v ondotno prenovljeno cerkvi.

p Muzejsko društvo v Trstu. V Trstu se snuje muzejsko društvo, ki namerava sistematično raziskavati zgodovino primorskih Slovencev tržaške škofije. Izloča se iz tega cerkvena zgodovina. Da se ohranijo raziskovalcem cerkvene zgodovine cerkvenozgodovinski predmeti, ki bi prišli mimo-grede v roke Muzejskemu društvu, se nameravajo oddajati isti v shrambo na škofiji.

p Slovensko gledališče v Trstu, ki je bilo dosedaj z dvema izjemama sicer popolnoma diletantsko, se namerava do te jesenske sezone preosnovati v stalno gledališče, v ta namen je angažiranih sedaj že par novih igralnih moči, z več drugimi igralci se pa vrše pogajanja za nameščenje. Obenem se namerava prenoviti gledališče z nabavo novih kulis, garderobnih predmetov in opravi. Ni li ta namera za sedaj še predrzna, bo pokazala bodočnost. Brez rednih in velikih podpor se gledališče s stalno nameščenimi igralci iz samih dohodkov predstav gotovo ne bo moglo vzdrževati. Na požrtvovalnost premožnejših tržaških narodnjaških krogov se stavijo velike nade. Morda bode preosnovano gledališče s stalno angažiranimi igralci, nudilo občinstvu več umetniškega užitka, in privabilo v hram slovenske Talije tudi boljše tukajšnje slovenske kroge in slovensko inteligenco, katerih se dosedaj v slovenskem gledališču ni videlo.

p Ponesrečen soc. - demokratični šod v Lokavcu. Smola dr. Tume. Socialistični starosta dr. Tuma je prišel razlagati svoj »evangelij« tudi v Lokavec pri Ajdovščini. V ta namen je sklical v nedeljo 10. t. m. tamkaj šod. Okrog tretje ure popoldne se je zbral

poleg somišljenikov S. L. S. v tesni dvorani krčmarja Slokarja soc. dem. generalni štab obstoječ povečini iz pijanih dobavskih mešetarjev. Za predsednika je bil izvoljen neki muzikant. Nato je poldrugo uro, dolgočasen do smrti, vlekel dr. Tuma svojo šreno. Živahnost njegovemu govoru so dajali edino številni medklici pristašev S. L. S. in pa skrajno surove opazke podivjane soc. druhalci, ki je cel čas grozila z dejanskim napadom na naše somišljenike. Značilno je, kako naivno si ta teoretik predstavlja S. L. S. Po njegovih besedah bi bila to skupina zabutih kmetov, ki se verujejo, kar jim je duhovnik zabil s prižnice, v posmrtno življenje, v nedeljah molijo, v ponedeljkih pa vzamejo »pikon« na svoje rame; če so bogati, si dajo dolgo zvoniti pri pogrebu, če so ubogi, malo; so brez vsakega smisla za izobraževalno in gospodarsko delo. Nehote se zdi človeku, da je dr. Tuma vse naše delo, ki gre naprej z velikimi koraki, prespal. Dalje je povedal par šlagerjev o krvi in bajoneti, o revoluciji in bojnem duhu njegove stranke, kot je že navada pri takih prilikah. Naglašal je, da sta vera in narodnost glavni oviri pri gospodarskem delu. Rdeča nit celega predavanja je bila, kako velika je ljubezen soc. demokratične stranke do kmeta, do zatiranega kmeta, katerega bo rešila edino le soc. demokracija. Dr. Tuma je končal svoj govor brez vsakega aplavza in je prevzel, kakor je rekel, ker predsednik ni dovolj zmožen, sam predsedstvo shoda. Besedo je dobil nato jurist Vekoslav Vrtovec, kateri je že prej z živahnimi medklici spremljal dr. Tumovo predavanje. Osvetlil je v krepkih potezah hinavsko početje socialistov, ki so danes najbolj verni, a jutri zopet najbolj svobodomiseln, danes največji prijatelji, a jutri zopet največji sovražniki kmeta, kakor jim boljše kaže. Pojasnil je to na dr. Adlerjevem slučaju, ki je na nekem volilnem shodu na Dunaju proglasil boj delavcev - soc. demokratov proti vsem drugim stanovom, v prvi vrsti seveda proti poljedelcem. Tako govorijo socialisti, ko so sami, a dr. Tuma je pri teh in poznejših izjavah kar besnel od jeze. Hotel je ugovarjati, a zborovalci, katerih je bilo blizu 200, povečini pristaši S. L. S., ga niso pustili govoriti. Pijana mešatarska druhal pa je kar tulila od jeze. Govornik iur. Vrtovec je povdarjal še verski in narodni krščansko socialni program S. L. S. A ker so se socialisti pripravljali na dejanski napad na naše ljudi, je govornik pozval pristaše S. L. S., naj se odstranijo od zborovanja. Dr. Tuma je še nekaj potem besedil, nakar se je ves potrt odpeljal.

c V Ricmanjih bo kakor vsako leto, tako tudi letos običajni shod dne 19. marca, na dan sv. Jožefa. Verniki, ki so vedno radi prihajali v to slovečo božjepotno cerkev, bodo gotovo tudi letos porabili priliko počastiti sv. Jožefa.

p Kreditno in eskompinio društvo v Pulju je imelo v nedeljo svoj prvi občni zbor. Iz računskega zaključka je povzeti, da je imel ta prvi slovenski denarni zavod v Pulju od početka svojega poslovanja t. j. od 1. marca 1911 pa do 31. decembra 1911 skupnega denarnega prometa 1, 519.527 K 71 v. Ta promet je naravnost ogromen, če se upošteva, da je to šele začetek delovanja in če se dalje upoštevajo vse težkoče, katere ima omenjeno društvo v tem zagrozenem mestu premagati. Denarni zavod je v izvrstnih in preizkušenih rokah in mu je želeti najboljšega razvika.

p Umrl je v Sežani posestnik in gostilničar g. Andrej Mislej, v 72. letu svoje starosti.

— Samoumor. Iz Gorice: V nedeljo ob deseti uri popoldne je neka gospodična opazila na pokopališču truplo nekega moža, o katerem je mislila, da mu je slabo. Poklicala je čuvaja, ki je videl, da neznane krvavi iz rane na senu, ki si jo je prizadjal s samokresom. Poklicali so policijo. Došli zdravnik je dognal, da je smrt nastopila že pred dvanaajstimi urami. Raznesla se je govorica, da je samomorilec neki Rudolf Gutman, ki so ga pogrešali že dva dni. In res je Gutmanova žena v mrliču spoznala svojega moža. Izjavila je, da ni nič vedela o samomorilnem namenu svojega moža. V soboto pozno zvečer so videli Gutmana pri opekarni za pokopališčem. — Samomorilec je bil znan v mestu, ker je pred časom tu imel trgovino z delikatesami. Rojen je bil v Grobniku na Hrvaškem leta 1837. Bil je drugič poročen ter zapuščal tudi sina. Vzrok samoumora so finančne težkoče.

— Našega ženstva ne moremo z nobenim delom bolj razveseliti, kakor z novo knjigo S. M. Felicite Kalinšek »Slovenska kuharica.«

Štajerske novice.

š Nemci se spametujejo. 11. t. m. se je vršil v Gradcu velik shod, na katerem je poslanec dr. Kaan poročal o »delovanju« štajerskega deželnega zbora. Značilno je, da so njegova izvajanja proti Slovincem naletela na odpor in da so, ko je valil krivdo na Slovence, da deželni zbor ni delazmožen, padli medklici: »Wastian je kriv!« — To kaže, da so Nemci začeli sami uvidevati pogubnost šovinistične nemške politike.

š Iz politične službe. Okrajni komisar Emil Schaffenrath je prestavljen od konjiškega okrajnega glavarstva, k okrajnemu glavarstvu v Maribor.

š Iz finančne službe. Finančni svetnik dr. Alojz Čmelčič v Mariboru je prestavljen k pridobninskemu uradu v Gradcu.

š Iz ljudske šole. Na trirazrednici na Bregu pri Ptuj (prvi plačilni razred), je oddati provizorična služba učitelja. Prošnje do dne 1. aprila.

š Prijazna sosed. Iz Maribora: V nedeljo popoldne je šla posestnica Jera Petek v mariborski okolici na polje na izprehod. Tam je zapazila svojega sosedo in v razdalji 50 korakov je oddala proti njemu tri strele iz ostro nabasane samokresa, ne da bi ga bila zadela. Ko so jo vprašali, zakaj je to storila, je rekla, da zato, ker je sosed iz zlobnosti večkrat hodil po njenem posestvu. Nato je še rekla, da bi bila streljala tudi na mestnega stavbnega asistenta, kateri je nekaj meril na njenem posestvu, ako bi ji ne bili odvzeli samokresa. Ljudje mislijo, da se je Petkovi omračil um.

š Tatinska viničarka. Pred kratkim smo poročali, da je bilo nekemu celjskemu posestniku vinograda ukradenega v njegovi kleti v Skalich pri Konjicah vina v vrednosti 700 K. Viničarka Marija Fijavž je skušala osumiti ondote kmečke fante. Orožništvo pa je dognalo, da je tatvine izvrševala ona in njen sin Jakob. Vino sta potem prodajala. Imela sta celo vinsko trgovino z ukradenim vinom, katere ju je tudi izdala. Izventega je kradla svojemu gospodarju tudi hišno opravo in druge stvari. Izročili so jo sodišču.

š Umrla je v graščini »Mirasan« v Petrovčah pri Celju vdova bivšega posestnika tovarne v Libojah in rudnika v Zabukovci gospa Pavlina Fridrich.

š Ukazal sam zažgati. Zaprl so v Celju posestnika in pekovskega mojstra Krenna iz Spodnje Hudinje zaradi požiga. Poročali smo v petkovi številki o požaru na Teharjih pri Celju, pri katerem so zgorela 4 poslopja, last Štefana Krenna. Precej drugi dan so zaradi sumnje zažiga zaprli Krennovega pekovskega učenca Založnika. Ta je pred preiskovalnim sodnikom izpovedal, da je od mojstra dobil 15 kron zato, da bi zažgal kozolec. Učenec je res zažgal in ogenj je uničil vsa poslopja. Krenn se je pred kratkim zelo visoko zavaroval in je s požigom hotel dobiti zavarovalno vsoto.

š Od južne železnice. Prestavljeni so: Anton Dodič, adjunkt iz Ljubna na Zgorjem; Štajerskem v Trst; Rudolf Domaingo, uradniški aspirant iz Mori na Tirolskem v Poljčane; Rihard Krik, uradniški aspirant iz Kapfenberga v Pragersko; Jožef Balder, asistent iz Pragerskega v Kapfenberg; Franc Magele, asistent iz Voitsberga v Gradcu; Rudolf Rauch pl. Annenfelds, asistent iz Donavitza v Maribor; Jože Pilh, asistent iz Slovenske Bistrice v Donavitzi; Adolf Machat, asistent iz Pragerskega v Leobersdorf. — Na novo je sprejet uradniški aspirant Viljem Schirmer v Spielfeldu.

š Žalostne družinske razmere vladajo v družini Jožefa Šramla v Lembergu blizu Šmarja pri Jelšah. Te dni je prišel 60 letni Jože Šraml nekega popoldne od nekega doma in zahteval od žene kosilo. Ta pa mu kosila ni hotela dati in sta se vsled tega začela prepirati. Žena je v prepiru moža s tako silo zagnala v vrata, da so se ista snela iz tečajev. Nato sta prišla sin Jože in hčer Magdalena, napadla očeta ter na najgrši način z njim postopala. Bila in tolkla sta ga s pestmi in ga suvala z nogami semtertje. 60 letni starček je dobil po celem telesu težke poškodbe in so ga morali spraviti v celjsko bolnišnico.

š V pijanosti se je ubil. Iz Št. Lovrenca nad Mariborom se nam piše: Te dni je šel 84 let stari Ignacij Urnavt nekoliko vinjen po cesti od postaje Brezno proti Ribnici. Pri takoiimenovanju »Hudi peči« je padel s ceste v 5 metrov globoki prepad, treščil z glavo ob kamen ter se ubil.

š Požarna bramba se snuje v celjski okolici. Zanj se že pridno zbirajo prispevki. Ustanovni občni zbor se vrši 24. marca. Sedež bo imela v Gaberju pri Celju.

š Ukradene hranilne knjižice. V soboto med 2. in 3. uro popoldne je v Lonču nekdo v neki vinarni ukradel neki tovarniški delavki tri hranilne knjižice, glaseče se, ena na ime Janez Landpfar, dve pa na ime Terezija Jobstl. Knjižice so od štajerske hranil-

nice v Gradcu. Vloge znašajo 180, 70 in 16 K.

š Zgodnji začetek. V mesecih januar in februar je bilo raznim celjskim trgovcem ukradenega več blaga iz izložbenih oken, ne da bi se posrečilo tat ujeti. Te dni pa se je stražniku Zintanerju posrečilo izslediti tatu v osebi 12letnega šolarja Maksa Novaka, ko je zopet hotel iz nekega izložbenega okna krasti. Stražnik se je podal v dečkovo stanovanje, kjer je vprašal dečkovega očeta, če je kdaj videl kake stvari, ki jih je sin nosil domov. Oče mu je zatrjeval, da ni nikdar ničesar opazil. Kmalu nato je stražnik zopet nepričakovano prišel v stanovanje in zasačil dečka, ko je zlagal ukradene reči po mizi. Pri nadaljni preiskavi je našel še več stvari in raznih ključev, s katerimi je deček odpiral izložbena okna. Na vprašanje zakaj je kradel, je odgovoril, da ga je k temu silila lakota, ker je poteklo večkrat precej dni, da bi se družina bila najedla. Očeta in sina so zaprli.

š Ljubosum na brata. Stepla sta se brata Alojz in Anton Bezenšek v Vojniku pri Celju zaradi nekega dekleta. V prepiru je Anton zagrabil nož in ga zasalil bratu Alojzu do držaja v boke. Smrtno nevarno ranjen se je zgrudil zabodeni na tla in obležal nezavesten. Še le po dolgem času se je po hudem naporu privlekel domu, od koder so ga spravili v bolnišnico.

š Vsled opeklin umrl. 3letni sinček viničarja Zmavca v Sp. Jakobskem dolu v Slovenskih gorah je prišel preblizu ognjišča. Zažgala se mu je obleka in dečko je dobil take opekline, da je kmalu na to na njih umrl.

š Očeta pretepel. Iz Celja nam pišejo: Te dni je prišel delavec Franc Lipovšek pijan domov k svojim starišem na Stari grad pri Celju. Oče ga je karal doma zaradi vedne pijanosti, kar ga je tako ujezilo, da se je vrgel na očeta, ga podrl na tla ter ga pričel obdelavati z rokami in nogami. Hčeri in drugemu sinu se je s pomočjo sosedov posrečilo rešiti očeta iz rok surovega sina.

š Umrla je v Celju gospa Marija pl. Justenberg vdovljena in roj. Vošnjak, posestnica Jankomira, stara 82 let.

Koroške novice.

k Boj za slovensko šolo. Iz Šmihela nad Pliberkom. Ker je koroški deželni zbor z nemškonacionalno večino po preteku treh let odbil prošnjo za povrnitev 4 odstotnih obresti od 50.000 kron, kar je stala nova štirirazredna šolska stavba, je to vzdramilo vse občane, da so sklenili zahtevati slovensko šolo, kakor so jo vpeljali v občini Št. Danijel, Strojna in na Blatu pri Pliberku. Boj bo tukaj silovit, ker je naša šola štirirazrednica in blizu nemškutarskega Pliberka, kjer stoji tudi nova šolska stavba sezidana s pomočjo nemškega šulferajna in Südmärke. Kakor je znano, so znašali prispevki od strani teh dveh nemških društev k tej šoli 20.000 K.

k Surovost železniške uradnice. Iz Železnikov na Gorenjskem: Dne 6. t. m. smo bili trije Slovenci v Celovcu. Prišli smo na kolodvor, da se odpeljemo nazaj na Kranjsko z brzovlakom, ki gre iz Celovca ob 2. uri in nekaj minut popoldne. Manjkalo je do odhoda vlaka le še 7 minut. Šli smo kupiti karte. Pri oknu blagajne je bila neka gospodična. Prosili smo za karte v slovenskem jeziku. Prosil je prvi, okence se je zaprlo. Prosil drugi, okence se je zadrsnilo. Prosil tretji, okence je butnilo. Kaj smo hoteli? Oditu smo morali; torej ni kazalo drugega nego napeti nemške »registre«, kolikor smo jih imeli. Povemo pa, da smo bili skrajno razburjeni, da z avstrijskim denarjem ne moremo dobiti kart v svojem jeziku. Vprašamo: Kdaj bo tega konec? Govorite že vendar enkrat po kranjski s tem oholim in nadutim nemškim »frocem« tam pri celovski blagajni.

k Iz strahu pred zaporom se je sedemdesetletni starček obesil. Bistrica pri Pliberku (Koroško). Iz strahu pred osemdesetletnim zaporom zaradi kraje se je obesil dne 10. t. m. v svoji sobi 70 letni Janez Kosic. Najbrže se mu je tudi zmešalo.

k Umrl je v celovski bolnici poštni oficijal g. Karol Vrenko, star 42 let.

k Kako postopajo z našimi fanti pri vojaki. Iz Beljaka nam poročajo: V teku šestih dni sta se dogodila pri tukajšnjem lovskem bataljonu dva samoumora. Prvi se je ustrelil četovodja. Temu so napravili lep pogreb, katerega se je udeležilo vse častništvo in cela njegova stotnja. Tudi vencev ni manjkalo na njegovi rakvi. — Par dni pozneje pa se je ustrelil prostak. Tege revčka so mučili in trpinčili tako, da ga je to postopanje gnalo k temu obupnemu koraku. Ko se je zvedelo o tem slučaju, se je takoj odredilo, da ne sme nikdo k njemu. Ponoči so revčka odpeljali na vozičku z dvema kolesoma — ne vé se kam. Vojakom pa se je strogo prepovedalo govoriti kaj o tem samoumuru. Pokopali so ga brez pogreba na tihem. Par dni pozneje so prišli starši tega revčka v Beljak, ker so dobili

brzjav o njegovi smrti. Ali kako so bili iznenađeni, ko so izvedeli, da je sin že pokopan. Mati je padla v nezavest. — Ta čin nečloveškega postopanja je vzbudil v blagih srcih usmiljenje do staršev in svetovali so dotičniki, naj se starši pritožijo, kar so ti tudi storili.

PROTIREPUBLIKANSKA DEMONSTRACIJA V PARIZU.

Dne 10. t. m. so rojalisti priredili v gledališču ob predstavi »Camelots du roi« protirepublikansko demonstracijo. Klicali so »Živio kralj!«, republikanci pa »Živio republika!«

ZAHVALA.

Vsem gg. trgovcem in obrtnikom, ki so povodom volitve v trgovsko in obrtno zbornico oddali svoje glasove za našo listo, kakor tudi vsem, ki so se v volilnem boju trudili in sodelovali za našo stranko, izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo, obljubljač, da bomo vsikdar delali v prosep naših volilcev, zakar se blagovolite vedno obračati do nas.

V Ljubljani, dne 11. marca 1912.

Ivan Ogrin. — Franc Zorc. Urban
Hrovat. — Ivan Podlesnik ml.

Dnevne novice.

+ Kaj je res? povprašuje Ribnikarjev »Dan« spričo najrazličnejših poročil o nedeljskih shodih v Beli Krajini. »Slovenec« pravi, da so se shodi S. L. S. sijajno vršili, »Narod« pa poroča, da je bilo ravno narobe. Sijajni so bili shodi narodnonaprednih govornikov, klerikalci pa so bili povsod razbiti, razkropljeni in razpršeni. Samo posebi je umevno, da so vsled teh tako zelo nasprotujočih si vesti liberalni navneži v Ljubljani v velikih dvomih. Nam se zelo smilijo in zato jim svetujemo, naj se spomnijo, kako je bilo dozdaj pri vseh volitvah, ki so se vršile v naši deželi. Pred volivnim dnem je stalo vse ljudstvo na strani liberalcev, se je dvigalo iz »teme« in trgalo raz sebe »verige«, liberalni govorniki so želi velikanske »triumfe«, ljudstvo se je povsod soglasno izrekalo za naprednega kandidata, na dan volitve pa je bil vedno le izvoljen kandidat S. L. S. Menda se zelo ne motimo, če pravimo, da bo tako tudi 14. t. m. v Beli Krajini. Mi smo celo tako predrzni, da si upamo vnaprej napovedati, da bo naš kandidat imel zelo veliko večino. Zato je najboljša, če liberalci te dni rajši verjamejo »Slovencu«, kakor pa »Narodu«, da ne bodo v petek, ko se bo število »nebrojnih množic«, ki zdaj »pozdravljajo kandidato Mazelleta«, usodno skrčilo, preveč iznenađeni. »Narod« in »Dan« se bosta itak samo še do četrtka o »zmagoslavju razpoloženju za neodvisnega kmečkega kandidata v Beli Krajini« lagala, toliko časa pa človek že lahko potrpi. Liberalci naj torej nas poslušajo, bodo videli, da se bo vse tako izpolnilo, kakor »Slovenec« piše.

+ Posredovalni uradi »Slovenskemu Narodu« niso všeč. V včerajšnjem uvodnem članku zabavlja zoper zakon o posredovalnih uradih in napada deželni odbor, ki je županstva pozval, naj take urade ustanovijo. V deželnem zboru niso liberalci zoper ta zakon nič zinili, zdaj pa potom »Naroda« hujskajo. Zakon o posredovalnih uradih ima namen pravdarsko strast med ljudstvom omejiti. Ta namen bo tudi dosegel, koder bodo ti uradi pravilno poslovali, si vedeli pridobiti ugleda in bodo vsi merodajni faktorji ljudstvo podučevali, kakšnega pomena so občinski posredovalni uradi. Naše ljudstvo je že tako izobraženo in naša občinska uprava uživa že toliko zaupanja pri ljudstvu, da smo trdno prepričani, da bo poslovanje posredovalnih uradov zelo uspešno. To pa seveda ni prav liberalnim advokatom. Tem utegne vsled posredovalnih uradov marsikatera bogata pravda odplavati po vodi, zato ni čuda, da »Narod« zoper to ustanovo zabavlja. Liberalna stranka ni tako nič drugega kakor advokatska stranka in zaslužek liberalnih advokatov je ves njen program. In taki stranki, ki se oglašajo zoper posredovalne urade, ker bi rada videla, da se slovensko kmečko ljudstvo v veselje liberalnih advokatov slejkoprej pravda dalje in tako vsako leto trpi ogromno škodo na svojem premoženju in svoji sreči, taki stranki naj dajo belokranjski volivci 14. t. m. svoje glasove! Batine, ne pa glasove!

+ Za »mušter« nočejo biti! Na shodu na Kočevjem vrhu so liberalci pred zborovališčem vpili in preklinjali. Poslanec Drobnič stopi pred vrata in pove, da je sklican sicer shod samo za somišljenike S. L. S., ampak on povabi še tudi liberalce, ker bi rad katerega imel za »mušter«. Zdaj pa nobeden ni hotel priti, niti velikološki mesar Pucelj, niti Dako Makar. Ko je pa Drobnič

odločno zahteval enega za »mušter«, so sedli na vozove in se odpeljali.

+ Na shodu v Lokvici je predsedoval poslanec Matjašič, govorili so poslanci Drobnič, dr. Lampe in Demšar ter domači župan Mihelič. Zborovalci so pritrdili kandidaturi Dermatičevi.

+ Gg. zaupnike Slovenske Ljudske Stranke v Beli Krajini lepo prosimo, naj v četrtek v vsakega volišča takoj po izidu volitve izid brzojavno sporoče na uredništvo »Slovenca«.

— Italija zahteva slovensko vasi Prav na italijanski meji se nahaja prijazna vas Jevšče, ki spada k livški občini in kobariskemu okraju. Ko so se predlanskim Avstriji in Italijani pričeli pripraviti radi znane afere »Cima Dodici« na Trentinskem, se je sestavila avstrijsko-italijanska vojaška komisija v svrhu mirovne poravnave vseh sporov in regulacije mej. Dosedaj je imela ta komisija mnogo opravila na Južnem Tirolskem in kmalu pride na našo mejo. A že sedaj se vzdigujejo v italijanskih listih onstran meje vznemirjačji glasovi, da vas Jevšček z vsem kompleksom gozdov in travnikov med Kukom in Matajurjem spada pod Italijo. Tako da govore historični dokumenti. Koliko veljajo taki »historični dokumenti«, na katere se je v aferi hribovja »Cima Dodici« skliceval celo ugleden veronski senator, je pač dokazal ta slučaj, ko je navzlic vsem pohodom alpinov, dokumentom in viharjem v kraljestvu to gorovje vendar pripadlo Avstriji.

— Smrtna kosa. V Trbojah pri Kranju je umrla v nedeljo, dne 10. t. m. po dolgi devetletni bolezni posestnica Meta Petelinkar, rojena Jenko, sestra nadučitelja na Mirni g. Matevža Jenka, v starosti 38 let. N. v m. p.

— Grozen napad. Dne 10. t. m. o polnočni uri so v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pripeljali Franceta Florijančiča, posestnika iz Gor. Karteljevega pri Mirni peči. Florijančiča je smrtnonevarno poškodoval Anton Rozman iz Gor. Karteljevega, ki je dne 10. t. m. zvečer v neposredni bližini poškodovanega tako neznosno grdo preklinjal, da je bil Florijančič primoran ga zaradi te kletvine posvariti. Koj ko je Florijančič to storil, je stopil najbrže že pijani Anton Rozman k njemu, potegnil iz čevljev golenice velik nož in ga tako v trebuh osuval, da je Florijančič zadobil tri smrtnonevarne ubodline. Iz Florijančičevih ran so se videla čreva in so ga morali takoj po vsprejemu v bolnico nemudoma operirati; operacija je trajala vsled zelo nevarnih poškodb precej časa. Upati je, da bo poškodovani Florijančič ozdravel, ker je prišel pravočasno do zdravniške pomoči. France Florijančič je oženjen, star kakih 31 let.

— Svinja otroka umorila. Pretečeno soboto, 9. t. m., je Marija Vrlinič, posestnica iz Bojanc pri Črnomlju, odšla po važnih opravilih na Vinico, doma pa pustila svoje štiri otroke, izmed katerih je bil najstarejši 10 let, najmlajši pa tri leta star. Otroci so bili puščeni seveda brez vsakega nadzorstva. Zapustili so domačo hišo, v kateri se je nahajal njih bolni najmlajši bratček Ivan, ki je ležal v zibelki pri peči, ter šli na vas k večji otroški družbi. Pri odhodu so otroci pozabili zapreti vrata one sobe, v kateri je bival bolni Ivan. Kmalu po odhodu Vrliničevih otrok se je pa priklatlila v sobo skozi odprta vrata neka svinja, šla k v zibelki ležečemu Ivanu Vrliniču ter ga tam začela ogrizavati in žreti. Menda nekako po pretekli četrti uri istega popoldne so oni Vrliničevi otroci, ki so bili šli na vas, prišli domov ter doma našli svinjo v hiši, ki je stala blizu zibelke ter bila po rilcu vsa krvava. Otroci so začeli klicati na pomoč in na njihove klice je prihitelo nekaj sosedov, ki so hudobno žival izgnali iz hiše. Preiskali so tudi otroka, a ta je bil že mrtev in grdo raztrgan po cellem životu od svinjinih ugrizov.

— Svojo taščo ubil. O tem se nam še poroča: Bajtar France Šeskar v Tomišelju je imel grenke ure v svojem zakonu. Najbolj mu je pa grenila ure tašča Jera Oven, ki je pri njem stanovala. Prepri so bili na dnevnem redu; to je dalo povod, da je Šeskar za dalj časa svoje domovje zapustil in se podal v tujino, misleč, da se bodo med tem časom domače razmere kaj izboljšale. A mož se je zmotil, kajti tudi po njegovi vrnitvi je vse pri starem ostalo. Preteklo soboto, 9. t. m., se je začela tašča Jera Oven zopet s svojim zetom pripraviti in mu razne stvari očitati. To je pa Šeskarija tako razkačilo, da je pograbil tolkač in jo z njim v svoji razburjenosti tako silno po glavi udaril, da se je s krvjo oblita nezavestna zgrudila in kmalu nato umrla.

— Krava jo je zabodla v trebuh. Včeraj je v Goriški vasi pri Ribnici zabodla krava v trebuh posestnika Ivano Pucelj tako, da so ji šle vun čreva. Težko poškodovano so prepeljali v deželno bolnišnico.

— Več učitelje za poduk v šlvanju in krojenju oblek in perila išče osrednji zavod za ženska ročna dela na Du-

naju. Prosilke imajo dokazati usposobljenost, one, ki so dobro šolane in imajo že večletno prakso v podučevanju, imajo prednost. Prošnje je vložiti najkasneje do 15. maja t. l. naslovljene na »Direktion der k. k. Zentrallehreranstalt für Frauengewerbe in Wien, VI., 2. Mollardgasse 87«. Natančnejše podatke glede prošnje daje pisarna »Zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem« v Ljubljani, Dunajska cesta 22.

— Pritožbe civilnih godcev. Dne 11. t. m. so zastopniki civilnih godcev vojnega ministra Auffenberga prosili, da naj odpravi vojaške orkestre po kopališčih. Vojni minister je izjavil, da bo po možnosti pritožbi ugodil.

— Profesorji v talarjih. »Bohemia« poroča: Naučno ministrstvo je izdalo ukaz, ki določa, da bodo morali vseučiliški profesorji ob posebnih slavnostnih prilikah nositi talarje, kakor je to običajno po vseučiliščih v Nemčiji.

— Blejski grad prodan. Govori se, da je blejski grad in vsa k njemu pripadajoča posestva kupil konsorcij, kateremu je na čelu Anglobanca. Baje se ustanovi akcijska družba, ki bo pod gradom sezidala velik moderen hotel.

— Med ponočnjaki. Dva domača fant sta nesla nekemu domačemu dekletu v Škriljah, ki je baje strastna kadilka cigaret, ob 10. uri zvečer nekaj svačlic. Ko se je pa ta bližal dekletu, udaril ga je nena doma Jernej Škulj, kovaški pomočnik, z nekim stolčkom in mu izbil iz zgornje čeljusti dva prednja zoba, nekaj drugih pa je poškodoval. Storilec pravi, da je to zato storil, ker se mu ni fant v temnem hlevu takoj oglašil.

Razne stvari.

— Odkritje južnega tečaja. Amundsen ostane v Hobartu, dokler ladja »Fram« ne zapusti pristanišča. Amundsen namerava v Avstraliji en mesec predavati, nato se pa odpelje na ladji »Fram« skozi Beringovo morsko ožino v Severno ledeno morje.

— Maczoch pobegnil. Iz Varšave se poroča, da je iz ječe pobegnil Maczoch, ki je bil obsojen, kakor znano, v dvanajstletno ječo.

— Morilka otrok. V Barceloni so zaprli neko Martini. V mestu je izginilo že več časa sem več otrok, ne da bi bili znali, kam. Končno je stvar zasledila policija. Preiskali so hišo Martinijeve in našli stranske stvari. Martinijeva je dojenčkom puščala kri, ki jo je rabila, da je fabricirala babjevercem ljubezenske pijače.

— Prva ženska smrtina žrtva letanja. V Parizu se je ubila 18letna Benard, ko je delala izkušnjo za pilotinjo pri letanju. Padla je iz aeroplana 30 do 40 metrov visoko. Benardova je prva ženska žrtva aviatike.

— Pogrezen kraj. Varin Fontaine pri Neuchatelu se pogreza. Od 10. do 11. t. m. se je zemlja znižala v 24 urah za 2 metra globoko. Podrlo se je že 20 hiš, iz 20 so se pa morali prebivalci izseliti, ker so v nevarnosti, da se pogreznje v globino. Varin Fontaine leži nad podzemskim rovom, kjer so lomili škrlj. V rovu so morali delo ustaviti; 300 delavcev je brez dela.

— Čudna ženska bolezen. V okraju Sopron na Ogrskem se je pojavila čudna ženska bolezen. V otroški postelji je umrlo 14 žensk, ne da bi zdravniki mogli konstatirati vzrok smrti. Baje so slični slučajji bili tudi na Kranjskem leta 1900, 1905 in 1908, ne da bi se moglo konstatirati vzrokov. Baje je to neke vrste malarija.

— Bombni napad na cerkev. V Viedrin na Toskanskem je bila vržena v cerkev bomba, ki pa ni napravila škode. Bombo je vrغل neki anarhist.

— Tatvina v muzeju. V berolinskem muzeju cesarja Friderika je ukradenih 50 stališnih cenikov z arabskimi napisi.

Telefonska in brzojavna poročila.

DRŽAVNA ZBORNICA.

Dunaj, 12. marca. V državni zbornici je prišla danes na vrsto od zbornice nedavno sklenjena debata o izjavi finančnega ministra glede nove emisije akcij tovarne za orožje v Steyru. Finančni minister Zaleski je izjavil, da smatra sklep zbornice kot željo, da se zadeva popolnoma pojasni. Vlada da se te jasnosti nima bati. Vlada ni tovarne protežirala. Premaknitev prostih rezerv na konto kapitala je sicer nena, a sama na sebi ni nepravilna. Vlada je morala v to privoliti, da prepreči borzne špekulacije. V tej zadevi je govoril tudi minister za notranje zadeve. Nato se je nadaljevala debata o predlogih draginjskega odseka. Govorila sta Prokeš in Poljak Halban.

DEMENTI.

Dunaj, 12. marca. Notica, ki jo je prinesla iz Ljubljane »Österreichisch-

ungarische Korrespondenz« o neki izjavi ministra Heinolda nasproti ljubljanskemu županu dr. Tavčarju, je la izrodek bolehnega domišljije.

SPLOŠNA DIJAŠKA STAVKA V HRVAŠKI.

Zagreb, 12. marca. Danes je ponovno pričelo stavkati celoskupno zagrebško srednješolsko dijaštvo. Do 8000 dijakov in akademikov s petimi zastavami manifestira po mestu. Vlada ni držala dane besede in je pričela s preganjanjem posameznih dijakov. Stavka se bo razširila po vseh hrvaških deželah.

Split, 12. marca. Tu je manifestiralo po ulicah 1200 dijakov.

ŠKOF V MOSTARU.

Sarajevo, 12. marca. Frančiškanski provincijal Misič v Sarajevu je imenovan za škofa v Mostaru.

NOV DENAR.

Dunaj, 12. marca. Državni zakonik objavlja naredbo, glasom katere se izkuje 2-kronski novc v znesku 35 milijonov kron in 1-kronski novc v znesku 70 milijonov.

BIVALIŠČE DR. GESSMANNA NEZNANO.

Dunaj, 12. marca. Sodišče je te dni poizvedovalo po dr. Gessmannu, ker se ima začeti neka pravda med njim in Verganijem. Ker pa je bivališče dr. Gessmanna ostalo neznano, so mu določili advokata kot kuratorja.

VELIKI IZGREDI ŠTRAJKUJOČIH RUDARJEV V NEMCIJI.

Kolin, 12. marca. V Recklingshausnu je prišlo med stavkujočimi socialističnimi rudarji in policijo do krvavega spopada. Policija je morala potegniti sablje in je 7 štrajkovcev težko ranila, 4 zaprla. Enemu delavcu, ki je hotel na delo, so štrajkovci s kamnom izbili eno oko. Blizu Dortmundu je padel od strani štrajkovcev na policijskega komisarja kamen, in sicer s tako silo, da je komisar kmalu umrl. V Bruckhausnu je prišlo istotako do krvavega spopada med policijo in štrajkovci. Štrajkovci so na rudarje, ki so se podajali na delo, metali kamejne, tudi iz oken je padalo nanje kamenje. Policija je potegnila sablje. Več policijskih uradnikov je bilo vsled kamenja ranjenih, tudi župan, ki je miril. Policisti so veliko štrajkovcev s sabljami ranili in jih tudi veliko zaprli. Iz srede štrajkovcev je bilo oddanih na policijo 15 strelcev, a nobeden ni zadel. (Štrajk v Nemčiji je zanečila socialna demokracija, in sicer brez pravega vzroka.)

ITALIJANSKI DRŽAVNI ZBOR ZA VOJSKO.

Rim, 12. marca. Zbornica je sprejela zakone o kreditu 205 milijonov lir za akcijo v Tripolisu.

AMUNDSENOVI DOLGOOVI.

Kristiania, 12. marca. Amundsen je za svojo ekspedicijo napravil 70.000 kron dolga. Časopisje poziva občinstvo, naj prispeva k tej svoti.

ANARHIJA NA KITAJSKEM.

Pekin, 12. marca. V Kantonu so napadli pirati hiše in jih plenijo. Po ulicah se vrše boji. Roparji so zažgali tudi admiralno palačo, ki je pogorela. V mestu vlada popolna anarhija.

ŠTRAJK ANGLEŠKIH RUDARJEV.

London, 12. marca. Jutri se začno vnovič pogajanja med delavci in delodavci.

LJUBAVNA AFERA NEMŠKEGA PRINCA.

Pariz, 12. marca. »Matine« ve poročati, da je potovanje princa Alberta pruskega v inozemstvo v zvezi z neko njegovo ljubavno afero z neko Pavlo Frieden, hčerjo vpokojenega pismo-noše.

POVODNIJI NA HRVAŠKEM.

Zagreb, 12. marca. Radj obilega deževja so prestopile bregove reka Kupa, Sava, Odra in Lonja. Celo Turopolje in Posavine je pod vodo.

Ljubljanske novice.

Ij javno predavanje. Danes ob 8. uri zvečer predava v mali dvorani »Ljudskega Doma« na galeriji stud. iur. g. Fran Jež. Vstop vsakemu prost.

Ij Predavanja v Trnovem. Prihodnji četrtek ne bo predavanja. Prihodnje nedeljo ob 10. uri dopoldne bo predaval v društvenih prostorih pri Repniku v Konjušni ulici g. dr. Marko Natlačen. — Vabimo vse somišljenike in somisljenice v Trnovem in Krakovem, da se v obilnem številu udeležijo predavanja. Po predavanju razgovor o društvenih zadevah.

Ij župan dr. Tavčar o položaju v ljubljanskem obč. svetu. Nedavno je ne-

Vaše zdravje

dosežete! Vaša slabost in bolečine izginejo. Vaše oči, žilci, mišice, krite se ojačajo. Vaše spanje postane zdravo. Vaše zdravje se zopet vrne, ako vporabljate pristni Feller-jev fluid z znamko »Elsafliud«. Dyanajstotica za poskušnjo 5 kron franko. Izdeluje

le Iekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsatrg 285 (Hrvatsko).

ki list očital dr. Tavčarju, da je preveč prizanesljiv nasproti opoziciji v občini. Nekateri ljudje so menda mislili, da bodo naše občinske svetovalce kar podavili, kadar bodo odprli usta proti izvestnim razmeram na magistratu, pod katerimi trpi vse prebivalstvo. Na občnem zboru šentjakobskega liberalnega društva je župan v nedeljo tožil, da bo mnogo zgubil. »ker župan ne more ustreči niti željam svoje stranke« ter je dejal: »Jaz stojim na stališču, da mora ljubljanski župan v današnjih časih voditi posle tako, da prepreči, da bi bil občinski svet zopet razpuščen.« Potem se je zaletel v naše zastopnike v občinskem svetu, češ, da »nastopajo z zlobnostjo,« da imajo »gotov namen« ter je nadalje tako-le tožil: Če gotovi gospodje nočejo drugega, kakor nagajati in hujskati, mi ne ostane drugo orožje, kakor da jih poličem k redu. Po mojem prepričanju je boljše, da so razprave take, kakor jih vodim sedaj, kakor pa da bi jih dal le najmanjši povod, da se približajo svojem cilju, ker bi v vsaem drugem slučaju še mnohuje razsajali in bi se končno zdelo vladi, da se mesto ne more samo upravljati ter bi občinski svet zopet razpuštila in poslala na magistrat vladnega komisarja. K temu jaz ne bom dal prilike in zato vas pozivljam, da sodite moje postopanje pravično in ne tako, kakor je to storil pred kratkim neki list, češ, da sem proti zastopnikom katere-sikoli stranke, ki je zastopana v občinskem svetu premisliljiv in predober. Moja vdelina misel ostane, da občinski svet ne sme biti razpuščen.« — S tega stališča je menda dr. Tavčar po odločnem nastopu naših občinskih svetnikov ukrotil zadnjič tudi liberalce na galeriji, sedaj pa mora, ako mu je resno na tem, kar je simpatičnega govoril v svojem nastopnem govoru ukrotiti tudi — svojo večino, kajti ta večina se obnaša tako, da se je upravičeno bati, da ne bo razbila sedanjega občinskega sveta naša opozicija, ampak — dr. Tavčar je v a v e č i n a. Naša manjšina je jako skromno nastopila in je doslej predlagala stvari, katere bi vsak človek, ki mu je resnično za delo v korist Ljubljane in njenega prebivalstva, sprejel. Sedanja večina je pa taka, da je opetovano pustila celo svojega župana na cedilu. Dr. Tavčar ima torej tu opraviti z »otročjo nagajivostjo«, tu naj zastavi svoj vpliv, če ne se utegne zgoditi, da se s tem, da večina meče med smeti njegov nastopni govor, prevrne on, pa tudi njegova večina. Nagajivosti večine enega glasu Ljubljana ne potrebuje, Ljubljana potrebuje očistitvenja razmer, ona hoče, da se popravi, kar je liberalna stranka zavozila v dobi dosedanjega svojega gospodarstva.

Ij **Draginjo** v Ljubljani ljubljanski magistrat na prav poseben način preganja. V nedeljo je izdal tri licence za gostilniške plese v postu. Opozarjamo za sedaj gosp. župana, naj izdajo takih licenc v postnem času ustavi. Upamo, da bo to zadoščalo.

Sattnerjev oratorij. Vstopnice za prvi oratorijski koncert za sredo 13. t. m. so že dva dni vse razprodane. Občinstvo, zlasti ono z dežele in daljnih krajev opozarjamo, da brez zasiguranih vstopnic rajše prvi dan ne pride h koncertu, ker se lahko zgodi, da ne dobi več pristopa. Opozarjamo pa nadalje, da so vstopnice za drugo in tretje proizvajanje še na razpolago, vendar se priporoča vsem udeležencem zasiguranje vstopnic tudi pismenim potom.

Ij **Hribarjev avtomobil v boju za belokranjski mandat** se je v nedeljo pred Gorjanci pokvaril in dolgo časa ni mogel naprej. V avtomobilu se je peljal med Belokranjce delat za Mazzeleta veliki ljubljanski »neodvisni kmet« ljubljanski podžupan dr. Triller.

Ij **Kako je Pustoslemšek v Belikrajini** »shod držal«. V nedeljo, 10. t. m. po maši proti poldne je zboroval tudi Pustoslemšek iz ljubljanske »Narodne tiskarne« v Starem trgu pri Poljanah. Dolgo časa sem moral iztikati po Starem trgu, slednjič sem vendar shod izsledil. Nisem namreč vedel, kje so tisti Markovi hlevi, za katere so se skrili liberalci. Od daleč sem zaslišal klice »Živijo dr. Lampe«. Menil sem, da govori kak protigovornik Pustoslemškov. A kaj vidim? Pustoslemška na stolčku in okrog njega kakih dvajset resnih poslušalcev. Govornik je bil ves rdeč in v silni zadregi. Na bližnji skedenj so se namreč spravili otroci in so tam delali šunder, da ni bilo vse preveč žalostno in dolgočasno. Menili so, da se bo pričela komedija in so čakali tistih znamenitih voz. Kadar je Pustoslemšek omenil dr. Lampeta, so vselej otroci in ženske zavpile »Živijo dr. Lampe! Pustoslemšek vpraša: »Kaj vam je dobrega naredil dr. Lampe?« In vse unisono: »Cesto!« Tistih par liberalcev se je zelo jezilo in nekateri izmed njih so jeli lučati kamenje v ženske in otroke. Medtem, ko se je prepiral starotirski župan z otroci in ženskami, je zazvonilo poldne. Ženske in otroci so jeli moliti na glas An-

geljevo češčenje. Pustoslemšek se za to ni zmenil in je govoril dalje pokrit. Tedaj pa pristopi Peter Majerle in boječe pozove Pustoslemška, naj se odkrije. In kaj se zgodi? Pustoslemšek se lepo odkrije in ostane odkrit, dokler so ženske molile. Bog vé, če to tudi v Ljubljani kdaj stori. Pripeljal se je prav po tisti cesti, katero je »naredil« dr. Lampe. Tako so ugnale vrle Starotranke urednika »Slov. Naroda«.

Ij **Parcelacija in projektirana nova cesta.** Na vogalu Bleiweisove in Tržaške ceste se je vršal danes komisijski ogled mestnih inženirjev, stavbinskega odseka in pa prizadetih strank glede parcelacije dr. Kaiserjevega sveta. Dogovor s strankami se za osem dni odloži, da se stranke zedinijo glede novo-projektirane ceste, ki bi se zgradila od sv. Jakoba mostu ob državni obrtni šoli čez vrt gospe Paichlove in čez svet dr. Kaiserja do Tržaške ceste.

Ij **Toča** je padala danes popoldne v Ljubljani.

Ij **Društvo inženirjev v Ljubljani.** V četrtek, dne 14. t. m. sestane v gornjih prostorih gostilne »Pri Rožik«. Predava gospod ing. M. Kasal: Paralela med železobetonskimi, železnimi in lesenimi mostovi.

ZA SMEH IN KRATER ČAS.
(Prosimo prispevkov za ta pododdelek.)

Pri vinski polizkušnji v deželni vinski kleti.

Francek: »Ata, kdaj pa je človek pijan?«

Oče: »Kadar vse dvojno vidi. Vidiš: Tam-le pri mizi sedita dva gospoda. Pijanec bi videl pa štiri.«

Francek: »Ata, saj je samo en go-spod.«

Če prebrisan Slovenec Nemca sloven-sko uči.

Pri gradnji neke železnice je nadziral delavce inženir-Nemec. Priganjal je slovenske delavce k delu po nemško. Delavci pa so se mu smejali. Inženir je prosil nato nekega drugega, naj ga nauči nekaj slovenskih besed, da bi mogel priganjati delavce. Ko se je čez dva dni naučil, je vpil nad delavci: »Kranjska pošast, le počasi, teden je dolg, gospodar pa slabo plača!«

V času dobivanja zob.

Otroci, ki v prvih mesecih življenja veselo napredujejo, postanejo v času dobivanja zob pogostoma sitni, nič ne rastejo in tedaj se govori, da zobčki težko prodirajo. Da se za mater in otroka odstranijo taka neprijetna motenja in da se zagotovi malim napredujoč razvoj, se priporoča redno zavzivanje

Scottove emulzije

in sicer je najboljši že pred časom dobivanja zob. Starši bodo potem kmalu opazili kako lahko bode prestal njihov maliček sicer hudi čas dobivanja zob in kmalu dobil vrsto, lepih, belih zobčkov.

Pri nakupu naj se zahteva izrecno Scott-ovo emulzijo. — Znamka »Scott«, ki je že nad 35 let vpeljana, jamči za dobroto in učinek. — Cena izvirni steklenici K 2:50. — Dobi se v vseh lekarnah.

Zahvala. 774

Izgubilši predragega očeta, c. kr. vladnega svetovalca v p. itd.

Anton Globočnik pl. Sorodolskega

prejel sem toliko ganljivih dokazov sočutja, da mi ni mogoče, zahvaliti se vsakemu posebej. Izrekam tedaj tem potom vsem, ki so izkazali pokojniku poslednjo čast in mi izrazili svoje sožalje, posebno pa c. kr. javnim funkcionarjem ter zastopnikom občin in društev svojo iskreno zahvalo.

Na Dunaju, marca meseca 1912.

Dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski.

Proda se

kegljišče

s prostorno 721

verando

za šest miz. — Vse je jako lepo izdelano iz hrastovega in mecesnovega lesa, krito z angleškim škrljem ter popolnoma v dobrem stanu. — Več se izve pri lastniku

Franc Jarcu

v Medvodah pri Ljubljani.

KNJIGOTRŠTVO.

* **Življenjepis arskega župnika** Jazneza M. Vianaja obsegajo letošnje Šmarnice v zvezi z razlago lavretanskih litanij. Življenjepis tega čudovitega moža in vnetega spovednika je izredno zanimiv in bodo verniki z veliko vnelo sledili šmarnični pobožnosti in ima knjižica trajno vrednost, da jo priporočamo še posebej za domače premišljevanje in domače berilo. — V platno vezan izvod velja 2 K. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Več luči (Dr. Mahnič — Dr. Ušeničnik). Ta knjiga se dobi v Katoliški Bukvarni v Ljubljani in velja broširana K 3—, vezana K 4:40, po pošti 30 vin. več. — V zadnji številki smo pomotoma poročali, da velja knjiga K 6—.

IZJAVA!

Podpisana izjavljam, da je nerresnično, kar sem o **g. Franciški Rožnik**, vlg. **Graparjevi**, delavki tobačne tovarne na pustni torek, to je dne 20. februarja t. l. zvečer govorila. Obžalujem, da sem to storila, ker sem se prepričala, da nimajo te govornice nobene podlage in so samo plod zlobnih jezikov.

Ljubljana, dne 11. marca 1912.

Franciška Peklaj
delavka tobačne tovarne.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306:2 m, sred. tlak 736:0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
11	9. zveč.	737:8	7:4	sl. zah.	jasno	
12	7. jutrn.	740:8	1:5	sl. zah.	megla	3:6
	2. pop.	741:1	14:4	sr. zah.	pol. obl.	

Srednja včerašnja temp. 7:6°, norm. 2:8°.

Zahvala.

Za mnoge dokaze odkritega sočutja, ki se nam je izkazovalo od tako mnogih strani povodom nenadne smrti našega iskreno ljubljeneega nepozabnega soproga ozir. očeta, gospoda

Karola Stoy

c. kr. stotnika-računovodje

se čutimo izreči najglobokejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo gospodom častnikom in uradnikom c. in kr. garnizijske bolnice št. 8., pešpolka št. 27. in 17., topniškega polka št. 24., dragonskega polka št. 5. c. kr. deželnoobrambnega polka št. 27., deželnega orožniškega poveljstva št. 12. in vsem drugim pripadnikom ljubljanske garnizije, gospodu ravnatelju, gospodom profesorjem in gospičam kandidatkinjam IV. letnika c. kr. učiteljskega v Ljubljani za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu in krasne darovane vence, kakor tudi vsem onim, ki so izkazali zadnjo čast predragemu pokojniku.

Ljubljana, 11. marca 1912.

Globoko žalujoča rodbina

Stoy. 776

100.000

štiriletnih šolanik smrek

1000 komadov K 9— in

100.000

triletnih nešolanik smrek

1000 komadov K 5—

se dobijo v **graščini Sonnegg, pošta Ig-Studenec.** 775

Oklic.

Proda se v konkurzno maso **Fr. Verstovška** v Cerknici spadajoče

špecerijsko-, drobnno-, manufakturno blago, železnina, obuvala, steklenina, klobuki i. dr.

Ponudbe je staviti

do 26. t. m.

pri podpisanem upravitelju konkurzne mase.

Kdor si želi blago ogledati naj se zglesi pri podpisanem upravitelju konkurzne mase, ki daje vsa potrebna pojasnila.

V Cerknici, dne 11. marca 1912.

Ioan Laurič,
upravitelj konkurzne mase.

Sunlight Smilo

763 V.

razvema srca vseh gospodinj po beli čistoti in lepem vonju, ki ga daje perilu. In kako lahko peremo s tem milom! Samo namazati treba, nekoliko časa pustiti, nato izprati in razobesiti. Nepotrebno vsako drgnjenje, kuhanje in parjenje! Ravnamo se po navodilu!

Kosi po 8, 16 in 30 h.

S pridno, simpatično gospico, trgovsko hčerjo, v starosti od 24 do 30 let, ki ima veselje do trgovine in dote najmanj 15 tisoč kron, se želim seznaniti. Imam dobro idočo trgovino na deželi, v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem. Sem iz dobre hiše, izobražen ter želim tudi takšno gospo. Pisma s fotografijo pod šifro Resnost 88, Maribor, glavna pošta, poštno ležeče. 759

Ugodna prilika!

Proda se lepa, ob državni cesti ležeča

enonadstropna hiša

z malim vrtom ter vodnjakom z dobro pitno vodo.

Nahaja se v nji 7 sob, 2 kuhinji, klet ter shramba za jedila. Jako primerno za kakega obrtnika, kakor peka, kovača ali katerega drugega. Cena po dogovoru.

Več pove **Leopold Kofar, Planina pri Rakeku, Notranjsko.**

Hotelska delniška družba 'Triglav' v Ljubljani.

Redni občni zbor

družbe se vrši

dne 29. marca t. l. ob 5. uri popoldne v hotelu »Ilirija« v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Poročilo upravnega in nadzorovalnega sveta, o poslovanju in bilanci družbe za leto 1911.
2. Likvidacija družbe.
3. Eventuelni predlogi delničarjev.

Delničarji, ki hočejo izvrševati svojo glasovalno pravico, morajo položiti nadalje šest dni pred občnim zborom svoje delnice pri Kreditni banki v Ljubljani. Predlogi delničarjev za ta občni zbor se morajo vsaj osem dni pred razglašenim sklicanjem občnega zbora, to je pred 29. marcem, prijaviti pismeno upravnemu svetu.

V Ljubljani, 12. marca 1912.

Upravni svet.

762

Kranjska deželna banka v Ljubljani v deželnem dvorcu vhod v Gosposki ulici 2.

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/4 %

brez vsakega odbitka. Obresti se pripisujejo glavnici polletno. Vloge v tekočem, giro-računu in na blagajniške liste po najugodnejših pogojih.

Daje komunalna posojila

občinam, okrajnim in šolskim odborom ter zdravstvenim zastopom v

4 1/2 %

komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila v zastavnih listih po

4 1/2 %

Eskomptuje menice denarnih zavodov in daje lombardna posojila. Prodaja lastne pupilarno-varne komunalne zadolžnice in zastavne liste.

Banka je pupilarno varen zavod, ter jamči zanjo dežela Kranjska.

Uradne ure za stranke vsak delavnik od pol 9. ure dopoldne do 1. ure popoldne.

Književnost.

Za družbo sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja se zopet zglaša pri svojih udih, in v prvi vrsti pri svojih poverjenikih: Naročite si knjige Družbe sv. Mohorja! Gospodje poverjeniki, večinoma naši župniki, oznanite ljudem, da je zopet čas, zglasiti se in plačati svoj donesek, in nadalje prosimo, ne odklanjajte truda, ki je neizogibno združen s tem poslom. Sloveči pisatelj Ruskin je nekoč imenoval dobre knjige »kraljevski zaklad«. Nekdaj, pred stoletji, je bil ta zaklad tako dragocen, da se ga je s težkimi verigami prikovalo k omari! Zdaj knjige niso več tako drage, da pocieni so, zaradi tega niso manj vredne! Nekdaj so veljale knjige za bogastvo, s katerim so se ponašali samostani in graščaki, dandanes so postale last ljudskih mas, in od dne do dne narašča ta potreba, od dne do dne se bere več, od dne do dne se išče več novega berila. Kar se ponuja na svetovnem trgu, žalibog ni vselej zdrava dušna hrana.

Življenje napreduje! Po predmetih srečamo delavce: Skoraj vsak ima svoj delavski list v rokah. Šolska mladina, dijaki segajo strastno po vsaki novi knjigi. Izobraževal. društva ustanavljajo ljudske knjižnice. Družba sv. Mohorja pa je par excellence naša ljudska knjižnica, to je zavod, ki je lahko vzor vsemu svetu, kako se naj poskrbi ljudstvu z malim denarjem berila in izobrazbe.

Pripoznavamo, da tudi Družba sv. Mohorja ni vedno na višini svojega poklica! Človeška naprava je, in noben človek ne more vsakomur popolnoma ustreči. A družba si prizadeva napredovati sama zase, podpirati in pospeševati slovensko slovstvo, in če ni vse, kakor kdo želi, naj se družbo ob-

vesti, ki bo vse dobrohotne nasvete resno uvaževala.

Morebiti se sme reči, da se družbi ne more iz nobenega razloga nasprotovati ter se sme upati, da bo ves narod zopet kakor vsa leta veličastno nastopal za svojo Družbo.

Kdor hoče svoji ženi, hčeri ali sorodnici ter znanki za god kaj res lepega, koristnega in trajnega podariti, naj kupi „Slovensko kuharico“, ki je tudi za zunanjo elegantno opremljena! — Cena vezani knjigi 6 kron.

?	T	?
T	U	P
?	P	?

Sprejme se od dobrih starišev, priden

deček

Avguštin Primožič, stavbeni in pohištveni mizar in pogrebno podjetje v Tržiču, Gorenjsko.

660

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veselih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Mehka drva za kurjavo

na kub. meter, radi pomanjkanja prostora po jako znižani ceni. Odjemalci velikih množin popust. V. Scagnetti, parna žaga, Cesta na Rudolfovo železnico 16 (za drž. kolodvorom).

223

Kavarna „Central“
Danes in vsak dan

KONCERT
dunajskega damskega elitnega orkestra.

Kavarna vso noč odprta.
Z velespoštovanjem
Stefan Miholič,
kavarnar.

577

Dobro vpeljana trgovina mešane stroke

na Dolenjskem, se takoj prodaja iz proste roke. Kje, pove uprava „Slovenca“ pod „št. 726“.

726

Železnato Kina vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, Dunajska cesta

c. in kr. dvornega založnika, papeževskega dvornega založnika,

vsebuje potrebno množino železa, v nasprotju z drugimi železnatimi Kina vini, katera vsebujejo samo toliko železa kot navadna namizna vina in vsled tega nimajo nikake zdravilne vrednosti. To dokazuje več kemičnih analiz kakor tudi ona, ki se je izvršila na zahtevo c. kr. ministrstva za notranje zadeve v Gradcu leta 1910.

Železnato vino lekarja Piccolija ojači slabokrvne, nerodne, vsled bolezni oslabele osebe, blede, drobne in slabotne otroke.

1/2 literska steklenica K 2—, 3 steklenice K 6-60, poštnina in poštni zavoj franco.

Proda se lepa, 10 minut c. Ljubljane, oddaljena

pritlična hiša

nova pred 3 leti. V njej se nahajata 2 lepi sobi, kuhinja in shramba. Pri hiši se tudi nahaja lep ograjen vrt in vodnjak z dobro pitno vodo. Naslov se izve v upravnistvu. 673 (4)

Gospodarska zveza v Ljubljani

ima v zalogi

belomesnati kranjski

semenski krompir

Sprejema tudi naročila za semensko ajdo, oves, fižol, trave in vse vrste drugih semen.

751

Zaloga pristnih domačih vln.

Naznanilo!

Cenjenim športnim krogom, kolesarjem, motoristom, imetnikom avtomobilov, podjetnikom motornih in strojnih obratov, si dovoljujem vljudno naznanjati, da smo ustanovili iz moje sedaj obstoječe tvrdke Karel Čamernik javno družbo, katero bomo vodili odslej pod imenom

Karel Čamernik & Ko.

LJUBLJANA. Dunajska cesta 9-12. LJUBLJANA.

Specijalna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in vsemi posameznimi deli. Avtomobilna garaža in mehanična delavnica.

V družbo je stopil gospod Oton Wolf, znani avstrijski avtomobilni dirkač, strokovni učitelj za avtomobilna vozila, dolgoletni prvi monter v oddelku za motorje in avtomobile pri tvrdki J. Puch, akcijska družba v Gradcu.

Družba bo razpolagala z vozili in blagom le prvovrstnih tovarn, z najboljšimi delavskimi močmi, tako, da ji bo mogoče vsa izročena dela izvršiti strogo solidno, ceno in odgovarjajoče vsem strokovnim predpisom.

Medtem, ko izrekam najtoplejšo zahvalo za dosedaj in v tako obilni meri izkazano zaupanje, prosim, da p. n. športni krogi to zaupanje preneso tudi na sedanjo tvrdko.

Beležimo

z odličnim spoštovanjem

Karel Čamernik & Ko.

682